

Indenrigsministeren (Finsen): Det forekommer mig, at det ærede Flertals Stilling lige overfør det foreliggende Finantslovsforslag efter den af Udvalget afgivne Erklæring er saa klar, at det vilde være unyttigt, i alt Fald for mig, at indlede nogen Diskussion derom; men da Erklæringen indeholder en Yttring, som særlig er rettet til mig, og som den ærede Ordfører nu ogsaa kom til at berøre nærmere, nemlig den, at Regjeringen yderligere har gjort Sit til at vanskeliggjøre en Forstaaelse mellem Lovgivningsmagtens Faktorer ved til 3die Behandling i Landstinget at fremsætte Forslag til en helt ny Bevilling paa 300,000 Kr., saa vil jeg tillade mig at ytre et Par Ord om denne Bevilling. Man kunde nu maaske nok sige, at det ikke er nogen helt ny Bevilling, her er Tale om; thi det er i Virkeligheden en Omflytning fra § 28 til § 19, der finder Sted. Den stod før i § 28, men nu staar den i § 19. At den stod i § 28, havde sin naturlige Forklaring deri, at den var knyttet til Vedtagelsen af det Forslag til Lov om Gjenopførelsen af Christiansborg Slot og om Opførelsen af en Rigsdagsbygning, som var forelaagt i det andet Thing med det Haab, at det vilde have kunnet tilendebringes i denne Rigsdagssamling; men da Finantsloven var til 3die Behandling i Landstinget, var der kun meget liden Udsigt til, at det vilde lykkes at tilendebringe Behandlingen af det nævnte Lovforslag i nærværende Samling eller i alt Fald inden Finantsaarets Udgang. Jeg bestemte mig derfor til paa Finantslovens § 19 at stille Ændringsforslag, ikke for at vanskeliggjøre nogensomhelst Forstaaelse mellem Lovgivningsmagtens Faktorer om Finantsloven, men ene og alene for ad denne Vej at give Folkethinget Leilighed til at udtale sig om det Forslag, som jeg frygtede for ikke vilde naae herved ad den ordinære Vej eller komme til ordinær Behandling. Derfor er Forslaget opført i § 19 og opført med saa udførlige Motiver, at der netop herved vilde blive givet det høie Thing Leilighed til at udtale sig om de Punkter, der er Spørgsmaal om. Jeg vil benytte Leiligheden til at takke den ærede Ordfører for hans Udtalelse, at der her i Thinget ikke er nogen Tvivl om, at man vil virke sammen med Regjeringen og Landstinget for paa den Maade, som man anser hensigtsmæssig, at raade Bod paa det Tab, der overgik os den 3die Oktober, men ligesaa lidt som det har været Meningen at vanskeliggjøre en Forstaaelse, idet man tværtimod om mulig har villet lette den paa et enkelt Punkt ved at give Folkethinget Leilighed til at sige Ja eller Nei paa dette Punkt, saaledes kan det heller

ikke være Hensigten at benytte dette Ændringsforslag om en Bevilling til at vanskeliggjøre en Forstaaelse paa et senere Stadium. Det vil være klart for ethvert af Thingets ærede Medlemmer, og det var det ogsaa for den ærede Ordfører, at det vil være nødvendigt i næste Finantsaar at anvende Beløb, større eller mindre, til Bevarelse af Slotsruinerne. Det vil være klart, at der her er en nødvendig Udgift, og nægtes denne Bevilling eller opnaas der ikke Overensstemmelse om et saadant Forslag, som det forekommer mig, at den ærede Ordfører antydede, saa troster jeg mig til, at Rigsdagen ikke vil nægte sit Samtykke til, at de absolut nødvendige Udgifter afholdes paa forventet Tillægsbevilling.

Scharling: Da jeg anser det for ønskeligt, at denne Forhandling kan endes saa hurtigt, at en eventuel Tilbagejendelse af Lovforslaget til det andet Thing kan blive anmeldt endnu i Landstingets Møde i Dag, skal jeg ikke komme ind paa almindelige politiske Betragtninger, men kun udtale overfor, hvad der blev fremsat af den ærede Ordfører, at jeg aldeles ikke kan erkjende hans Fremstilling af, hvad der skulde være Hvores, Landstingets og Regjeringens politiske Opfattelse, for korrekt; jeg godkjender i alt Fald aldeles ikke denne Opfattelse. Naar det er gjort gjældende fra Flertallets Side og nu atter i Dag ved den ærede Ordfører, at det er uheldigt, at den Tid, der er levnet til Forhandling i et eventuelt Fællesudvalg er saa kort, kan jeg ikke Andet end beklage, at Flertallet ikke har bidraget til at forlænge den noget ved hurtigere at fremkalde denne Forhandling, ved hurtigere at afgive den Erklæring, der nu foreligger fra Udvalgets Flertal. Jeg kan forstaa, at det vilde have været nødvendigt, at der hengik tre Dage; efterat Sagen var kommen til os fra det andet Thing, dersom man havde fundet det rigtigt at fremsætte imødekommende Forslag, i alt Fald for en Del af Ændringsforslagene's Vedkommende, men naar man har ment, at det Rigtigste var simpeltthen at føre Sagen tilbage til den Skikkelse, hvori den sidst forlod Thinget, saa forekommer det mig, at det kunde være gjort hurtigere, og at der derved kunde være indvundet i alt Fald een Dag for Fællesudvalgets Arbejde. Men endnu mer havde jeg ganske vist ønsket, at den Tid der saaledes er hengaaet, var bleven benyttet af det ærede Flertal til at bidrage Sit til at gjøre en eventuel Forstaaelse lettere, ved allerede nu at bortrydde en Del af de omstridte Spørgsmaal. Jeg kan godt forstaa, naar den ærede Ordfører ud-